RETROSPEKTIVNA ANALIZA BOLESNIKA S RENOVASKULARNOM HIPERTENZIJOM KOJIMA JE UČINJENA ENDOVASKULARNA INTERVENCIJA RENALNIH ARTERIJA

M. Milanović[1], A. Šarac[1], G. Salai[2], I. Horvatić[1,3]

[1]Zavod za Nefrologiju i dijalizu, Klinika za unutarnje bolesti, Klinička bolnica Dubrava, Zagreb

[2]Zavod za Pulmologiju, Klinika za unutarnje bolesti, Klinička bolnica Dubrava, Zagreb

[3]Sveučilište u Zagrebu, Medicinski fakultet

UVOD: Renovaskularna hipertenzija najčešća je vrsta sekundarne hipertenzije koja nastaje uslijed stenoze bubrežnih arterija i njihovih ogranaka. Jedna od opcija liječenja je endovaskularna intervencija na bubrežnim arterijama.

CILJ RADA: Usporediti vrijednosti tlaka, parametara bubrežne funkcije, sedimenta urina te Dopplerom izmjerenog indeksa rezistencije (RI) prije intervencije i 6 mjeseci poslije.

MATERIJALI I METODE: U retrospektivno istraživanje uključeni su bolesnici kojima je učinjen zahvat u razdoblju od listopada 2015. do veljače 2023. godine. Bolesnicima su neposredno prije te 6 mjeseci nakon zahvata određene vrijednosti tlaka, ureje i kreatinina, sediment urina te RI zahvaćene arterije. Za usporedbu korišteni su studentov t test za sparene uzorke (za vrijednosti kreatinina), Wilcoxonov test rangiranja s predznakom (za vrijednosti tlaka), a za ostale kontinuirane varijable neparametrijska analiza varijance za ponovljena mjerenja odnosno Friedmanov test. Za usporedbu postojanja eritrociturije i proteinurije korišten je McNemarov test.

REZULTATI: U istraživanje je uključeno 22 ispitanika od kojih je 12 (54.5%) žena. Prosječna dob u trenutku intervencije bila je 60 (±12) godina. Sistolički tlak prije i poslije intervencije iznosio je 156,86±23,64 mmHg, odnosno 137,00±18,45 mmHg (p=0,005). Dijastolički tlak prije i poslije iznosio je 89,55±12,47 mmHg, odnosno 78,50±6,99 mmHg (p=0,001). Koncentracija kreatinina prije i poslije intervencije iznosila je 104±28,2 odnosno 101±22,8 µmol/L (p=0,508), ureje 7,65 (5,72-9,35) odnosno 7,3 (5,7-8,9) mmol/L (p=0,28). Učestalost eritrociturije prije intervencije bila je 11,8%, a poslije 5,9% (p=0,564), dok je 31,8% bolesnika imalo značajnu proteinuriju prije intervencije, a nakon 5,9% (p=0,046). Medijan RI prije intervencije iznosio je 0,64 (0,58-0,68), a poslije 0,7 (0,58-0,73) (p=0,132).

	Prije intervencije	Poslije intervencije	P vrijednosti
Sistolički tlak (mmHg)	156,86±23,64	137,00±18,45	0,005
Dijastolički tlak (mmHg)	89,55±12,47	78,50±6,99	0,001
Kreatinin (µmol/L)	104±28,2	101±22,8	0,508
Urea (mmol/L)	7,65 (5,72-9,35)	7,3 (5,7-8,9)	0,28
Učestalost proteinurije (%)	31,8%	5,9%	0,046
Učestalost eritrociturije (%)	11,8%	5,9%	0,564
Medijan RI	0,64 (0,58-0,68)	0,7 (0,58-0,73)	0,132

Tablica 1. Prikaz uspoređivanih vrijednosti

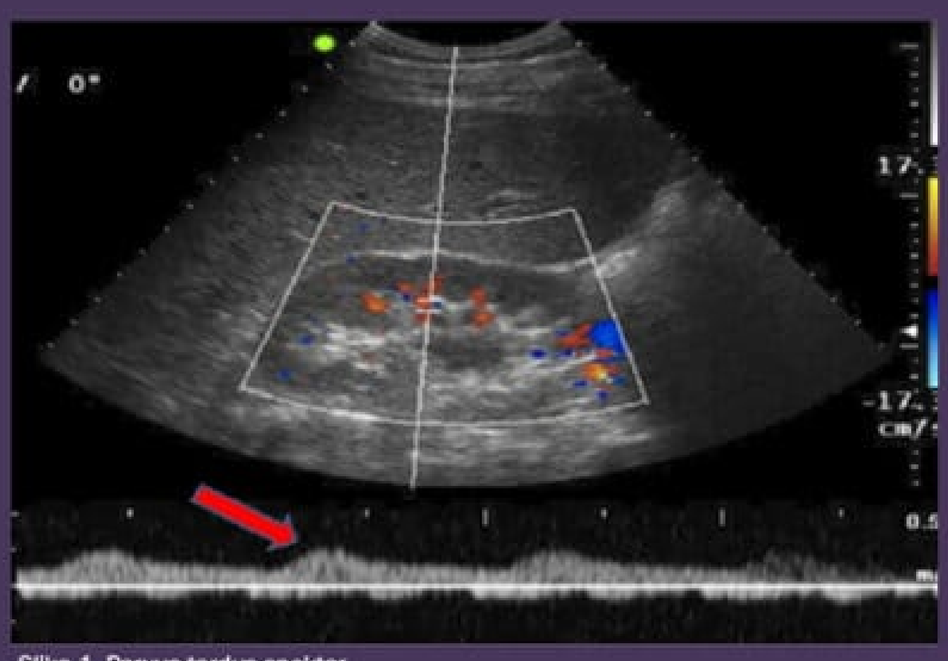

Slika 1. Parvus-tardus spektar

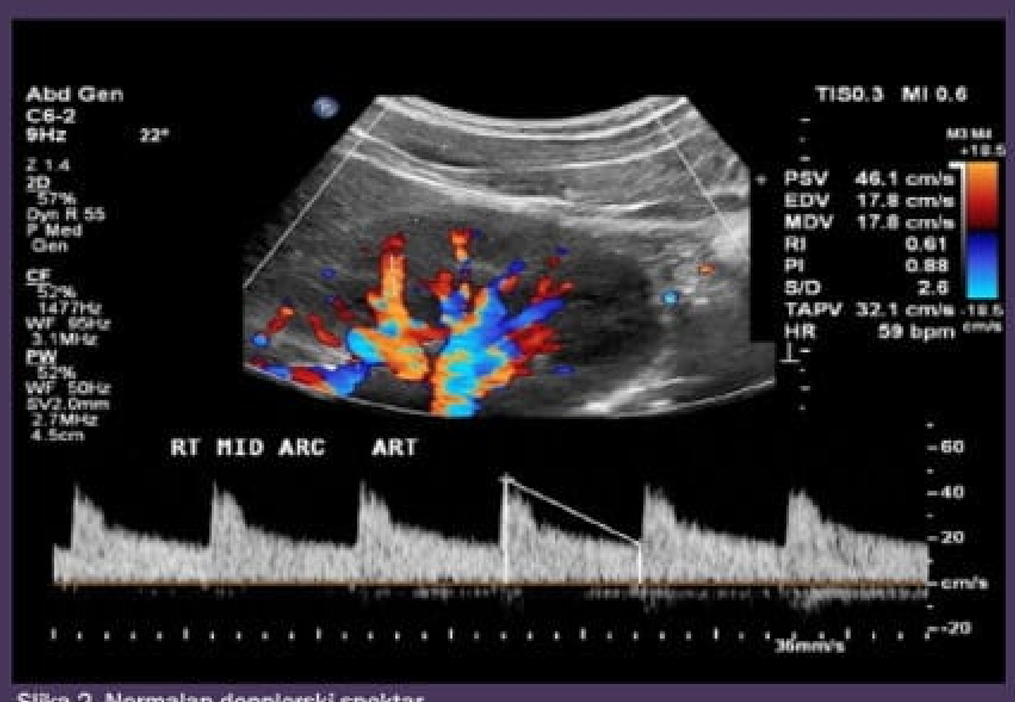

Slika 2. Normalan dopplerski spektar

ZAKLJUČAK: Uočeno je statistički značajno smanjenje sistoličkog i dijastoličkog tlaka te manja učestalost proteinurije nakon intervencije, dok nije bilo statistički značajne razlike u RI, parametrima bubrežne funkcije niti učestalosti eritrociturije prije i poslije. S obzirom na relativno mali broj ispitanika, potrebna su dodatna istraživanja za utvrđivanje potencijalnih dodatnih korisnih učinaka endovaskularne intervencije.